

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. & Δ.Ε. ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.) ΚΡΗΤΗΣ

Δ/νση: Ρολέν 4 * Τ.Κ. 71305 – Ηράκλειο
Πληροφορίες: Γιγούρτάκη Μαρία
Τηλ. : 2810 246860 – 342206
Fax: 2810222076 *
E-mail: γραμματ.: pekeskritis@sch.gr
E-mail προσωπ. : mariagigourtake@gmail.com

Ηράκλειο, 2/12/2020
Αρ. Πρωτ.: Φ2/2072

Προς: Σχολικές μονάδες Π/θμιας και Δ/θμιας
Εκπαίδευσης **Γενικής και Ειδικής**
Αγωγής (Δια των διευθύνσεων **Π/θμιας**
& Δ/θμιας Εκπαίδευσης Χανίων,
Ρεθύμνου, Ηρακλείου, Λασιθίου)
Κοιν: 1.ΠΔΕ Κρήτης
2.ΚΕΣΥ Χανίων, Ρεθύμνου, Ηρακλείου,
Λασιθίου

Θέμα: «Παγκόσμια Ημέρα Α.μ.Ε.Α».

Αγαπητοί Συνάδελφοι και Συνεργάτες

Με το Ν. 2430/1996, η 3η Δεκεμβρίου έχει καθιερωθεί και από τη Βουλή των Ελλήνων ως Ημέρα για τα Α.μ.Ε.Α.

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (World Health Organization, 1980) η αναπηρία (disability) ορίζεται ως «η απώλεια ή η μείωση της λειτουργικής ικανότητας ή της ικανότητας άσκησης μιας δραστηριότητας λόγω κάποιας βλάβης».

Στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία που υπογράφηκε από τα κράτη μέλη του ΟΗΕ το 1975, ο όρος «ανάπηρο άτομο» περιλαμβάνει κάθε άτομο **ανίκανο** να επιβεβαιώσει **από μόνο του**, ολικά ή μερικά, τις αναγκαιότητες για μια κανονική ατομική και κοινωνική ζωή, εξαιτίας μειωμένων σωματικών ή πνευματικών δυνατοτήτων που έχει εκ γενετής ή όχι. Τα άτομα αυτά απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα που προβάλλονται στη Διακήρυξη **χωρίς κανενός είδους διακρίσεις**.

Αυτά τα δικαιώματα είναι:

- Το δικαίωμα σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειάς τους, καθώς έχουν τα ίδια θεμελιώδη δικαιώματα με τους συμπολίτες τους της ίδιας ηλικίας
- Τα ίδια πολιτικά δικαιώματα όπως οι άλλοι άνθρωποι.
- Το δικαίωμα να απολαμβάνουν τα μέτρα που σχεδιάστηκαν για να τα καταστήσουν ικανά να γίνουν όσο το δυνατόν αυτοδύναμα.
- Το δικαίωμα για ιατρική και κοινωνική αποκατάσταση, εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση και γενικά για υπηρεσίες που θα τα καταστήσουν ικανά να αναπτύξουν τις

ικανότητες και δεξιότητές τους στο ανώτατο όριο και θα επισπεύσουν τη διαδικασία της κοινωνικής ενσωμάτωσης ή επανενσωμάτωσής τους.

- Το δικαίωμα να εργάζονται, σύμφωνα με τις ικανότητές τους, να αμείβονται και να έχουν οικονομική και κοινωνική ασφάλιση και να συμμετέχουν σε ενώσεις.
- Το δικαίωμα οι ειδικές ανάγκες τους να λαμβάνονται υπόψη σ' όλα τα επίπεδα του οικονομικού και κοινωνικού προγραμματισμού.
- Το δικαίωμα της ισότιμης διαβίωσης με αυτή ενός συνομηλίκου τους, απολαμβάνοντας τα αγαθά της.
- Το δικαίωμα της προστασίας από υβριστική ή και υποτιμητική αντιμετώπιση ή διάκριση.
- Το δικαίωμα να αντιμετωπίζονται από το νόμο σύμφωνα με τη σωματική και την πνευματική τους κατάσταση
- Για κάθε θέμα που αφορά στα δικαιώματα των αναπήρων ατόμων είναι χρήσιμο να ζητείται η συμβουλή των οργανισμών των αναπήρων ατόμων
- Τα ίδια τα άτομα όπως και οι οικογένειές τους έχουν δικαίωμα να πληροφορούνται με όλα τα μέσα σχετικά με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματά τους.

Γίνεται λοιπόν σαφές ότι η **αναπηρία** αποτελεί περισσότερο **κοινωνικό ζήτημα** και **όχι ατομικό** (Oliver, 1990)

Σε έρευνα που χρηματοδοτήθηκε από το Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. και εντάχθηκε στο πρόγραμμα του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας διαπιστώθηκε ότι τα τελευταία 30 χρόνια η ελληνική πραγματικότητα έχει γίνει μάρτυρας μιας σημαντικής **ποσοτικής** αλλά και **ποιοτικής** μεταβολής στο χώρο της Ειδικής Αγωγής. Η διεθνής ερευνητική πρόοδος, αλλά και η συμμετοχή Ελλήνων επιστημόνων στην ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής, έχει βοηθήσει στην προβολή του επιστημονικού χαρακτήρα και των δυνατοτήτων παρέμβασης της Ειδικής Αγωγής. Ο νέος ρόλος της Ειδικής Αγωγής ενισχύεται από κοινωνικο-πολιτικούς παράγοντες και νομοθετικές αλλαγές όπως μεταξύ των άλλων η Διακήρυξη Sundberg για τα Ανάπηρα Άτομα (1981) και η Διακήρυξη της Σαλαμάνκα (1994).

Η ισότητα στην εκπαίδευση απασχολεί την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά και την κοινωνία ευρύτερα από τα μέσα του προηγούμενου αιώνα, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 26 της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών το 1948.

Η σύγχρονη τάση που επικρατεί διεθνώς, ως προς την εκπαιδευτική αντιμετώπιση ευάλωτων ομάδων όπως παιδιών με Ε.Ε.Α. ή και αναπηρία είναι η ανάπτυξη της πολιτικής της **συμπερίληψής τους** στα γενικά σχολεία για αποφυγή του **στιγματισμού** και της **περιθωριοποίησης**.

Ο Ευρωπαϊκός Φορέας το 2009 ενισχύει τη σημασία της εφαρμογής της **ενταξιακής εκπαίδευσης** ως ένα **συλλογικό εγχείρημα**, με τη συνέργεια πολλών ενδιαφερόμενων οι οποίοι έχουν να εκπληρώσουν διαφορετικούς ρόλους και

αρμοδιότητες στη λήψη αποφάσεων και την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ σχολείου και κοινωνίας.

Όπως αναφέρεται στην «Πρόσβαση» τόσο η κοινωνία όσο και το εκπαιδευτικό σύστημα μπορούν να δημιουργήσουν ή και να συντηρήσουν ελλείμματα, κατηγοριοποιήσεις και στερεότυπα που ενισχύουν το «μύθο» της μειονεξίας. Όσον αφορά το ρόλο που καλείται να παίξει η σύγχρονη Παιδαγωγική και το σύγχρονο σχολείο αυτός θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένος στις **ανάγκες όλων των παιδιών**. (Ainscow, 1996).

Με άλλα λόγια αυτό που έχει μεγαλύτερη αξία για την εκπαιδευτική πράξη είναι όχι τόσο η κατηγοριοποίηση των παιδιών ανάλογα με τις μειονεξίες που έχουν αλλά η αξιολόγησή τους βάσει των ατομικών τους δυνατοτήτων. (James, 1999).

Κατανοώντας ότι «**Όλοι είμαστε ίσοι και όλοι διαφορετικοί**», και ότι όλοι έχουμε διαφορετικές **μαθησιακές, κοινωνικές, συναισθηματικές, εκπαιδευτικές** ή άλλες ανάγκες θα διαπιστώσουμε ότι όλοι έχουμε τη δύναμη να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας με βάση τις ανάγκες μας αυτές.

Ας γίνουμε λοιπόν οι στυλοβάτες και οι αρωγοί των ατόμων που χρειάζονται περισσότερο τη βοήθειά μας, των ατόμων που όπως λέει κι ο Steven Covey "**έχουν τη δύναμη στις διαφορές κι όχι στις ομοιότητες**"

**Η Συντονίστρια Εκπαιδευτικού Έργου Ειδικής Αγωγής
και Ενταξιακής Εκπαίδευσης του ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Κρήτης**

Μαρία Εμμ. Γιγουρτάκη

- Εσωτερική διανομή: Οργανωτική ΣΕΕ του ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Κρήτης

